

Det danske Filmmuseum

Fra Det danske Filmmuseum har kulturministeriet den 17. oktober 1970 modtaget hele to redegørelser, en fra museets direktør, mag. art. Ib Monty og en kommentar hertil af museets tilsynsråd. Årsagen er uenighed mellem direktøren og dele af tilsynsrådet dels i spørgsmål om forskellige afleveringspligter til museet (danske og udenlandske kopier, drejebøger m.m.), dels om museets fremtidige tilhørsforhold. Ib Montys stilling fremgår ikke af hans forslag, men derimod tydeligt af et interview i Kosmorama nr. 96: Allerhelst så han filmmuseet – på linje med andre kunstmuseer – direkte underlagt staten, næstbedst kulturministeriet som nu og nædigst under filmfonden, hvilket denne i sin redegørelse til kulturministeren erklærer for det rimeligste.

Ib Monty:

Som svar på ministeriets skrivelse af 26/11 1969 (j. nr. 400-1-69), hvori man udbad sig eventuelle bemærkninger og forslag fra Det danske Filmmuseum i anledning af den forestående revision af lov om film og biografer, skal jeg meddele følgende:

ad § 31. Da museets officielle navn, der også anvendes internationalt, er »Det danske Filmmuseum«, foreslås det, at denne betegnelse anvendes i loven.

I øvrigt har jeg ikke forslag til ændringer af den nugældende § 31, idet jeg dog gør opmærksom på problemet med hensyn til opbevaring af dansk-producerede TV-udsendelser. Der er om dette spørgsmål rettet en særlig henvendelse til ministeriet for kulturelle anliggender i skrivelse af 5. december 1969.

ad § 32. Jeg ville finde det ønskeligt, om der i stk. 1 efter ordene »... de til reklamebrug fremstillede billeder fra filmen« kunne indføjes: »samt et eksemplar af filmens drejebog«. Et eksemplar af drejebogen vil være af stor betydning ved senere studier af dansk filmkunst.

Imellem det nævrende stk. 1 og 2 foreslås indføjet: »Et år efter en dansk films premiere i Danmark skal producenten vederlagsfrit overlade museet en god, brugt kopi.«

Endelig vil jeg finde det ønskeligt, at der indføres en bestemmelse af følgende ordlyd: »Af enhver udenlandsk film, som forevises offentligt i Danmark, skal filmens danske distributør på begæring af filmmuseet aflevere en brugt kopi samt et fuldstændigt sæt af de til reklamebrug fremstillede billeder fra filmen, når de danske rettigheder til filmen er udløbet.«

Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at de fire nordiske filmarkiver (Filmhistoriska Samlingarna, Norsk Filminstitut, Finlands Filmarkiv og Det danske Filmmuseum) på et møde i København 8.-10. december 1965 vedtog at sende følgende resolution til de nordiske landes regeringer: »Ved det 6. nordiske møde for filmarkiverne har man drøftet arkivernes muligheder for at overtage film fra producenter og distributører. I Danmark har man i en ny lov om film og biografer og film indført bestemmelse om, at Det danske Filmmuseum har ret til at rekvirere kopier af alle dansk-producerede spillefilm samt at negativerne ikke må tilintetgøres uden forudgående meddelelse til museet. En sådan ret er absolut nødvendig for filmarkiverne, hvis de skal kunne bevare den nationale produktion.

Ligesom oversættelseslitteraturen er et helt naturligt element i et lands litteratur, spiller udenlandske film en væsentlig rolle for et lille lands filmkultur, og ligesom den oversatte litteratur bevares i bibliotekerne, bør udenlandske film bevares i arkiverne.

De fire nordiske filmarkiver vil derfor på det kraftigste opfordre til, at der i lovgivningen i de nordiske lande indføres bestemmelser, der sikrer arkiverne retten til at erhverve kopier af alle dansk-producerede film og af alle undertekstede eller eftersynkroniserede importerede film til arkivbrug.«

Videre kan jeg oplyse, at der i 1969 blev stillet forslag i det engelske parlament om deponering af film, også udenlandske, i det nationale filmarkiv i England. Forslaget blev afvist ved anden behandling af økonomiske grunde, men ifølge lederen af The National Film Archive, mr. Ernest Lindgren, fik forslaget støtte fra alle politiske partier, og der var ingen modstand fra filmindustrien. Forslaget vil derfor senere blive genfremsat. Fotokopi af det britiske lovforslag vedlægges. På denne baggrund mener jeg ikke, at mit forslag er så utopisk.

Den 17. februar 1970

Tilsynsrådet

Tilsynsrådet har på en række møder haft lejlighed til at drøfte ministeriets skrivelse af 26. november 1969 (j. nr. 400-1-69), hvori man har udbedt sig eventuelle bemærkninger og forslag fra Det danske Filmmuseum til brug ved den forestående revision af lov om film og biografer, ligesom rådet har haft lejlighed til at drøfte det af museets leder udarbejdede svar på ministeriets henvendelse.

Rådet skal herefter i henhold til § 4 i vedtægterne for Det danske Filmmuseum udtale følgende:

ad § 31. Rådet kan tilslutte sig de af direktør Monty fremsatte bemærkninger vedrørende denne bestemmelse.

ad § 32. Tilsynsrådet finder, at spørgsmålet om aflevering af drejebøger rejser sådanne ophavsretlige og andre problemer, at en afleveringspligt som foreslået af direktør Monty næppe bør lovfæstes, men mener i øvrigt, at dette problem i de fleste tilfælde vil kunne løses i praksis gennem et samarbejde mellem filmmuseet, filmfonden og producenterne.

Rådet kan tiltræde direktør Montys forslag til indføjeelse af en ny bestemmelse om aflevering af en god, brugt kopi af danske film et år efter filmens premiere. Vedlagt bilag.

Derimod vil man finde det betænkeligt i en lov at fastslå en afleveringspligt for udenlandske film, idet man frygter, at man, også her hovedsagelig af ophavsretlige grunde, vil støde på betydelige vanskeligheder ved en sådan bestemmelses praktisering.

Også på dette område mener man, at museets interesser i vidt omfang vil kunne tilgodeses ved et frivilligt samarbejde med importørerne af de udenlandske film.

For så vidt angår spørgsmålet om museets fremtidige administrative placering kan rådet med undtagelse af 2 medlemmer (direktørerne Brusendorff og Jørgen Nielsen) gå ind for det principielle ønske om en placering af museet som en almindelig statsinstitution, finansieret af statsmidler. Mindretallet finder, at museet, uanset om det måtte blive finansieret af statsmidler, bør placeres administrativt under filmfondens bestyrelse.

Såfremt museet også fremtidig vil blive finansieret af filmfonden, finder 4 medlemmer (direktørerne Ove Brusendorff, Erik Hauerslev, Jørgen Nielsen og Flemming John Olsen), at museet administrativt bør henlægges under filmfondens bestyrelse. Disse medlemmer lægger vægt på, at det vil være naturligt, at filmmuseet, når det finansieres via filmfonden, også administrativt henlægges under den fondsbestyrelse, som i øvrigt administrerer fondens midler og har til opgave at tilrettelægge den almindelige danske filmpolitik, hvori museet indgår som et betydningsfuldt led. Disse 4 medlemmer lægger endvidere vægt på den smidige bevillingsmæssige ordning, museet herved ville komme ind under.

4 andre medlemmer (ekspeditionssekretær Bent Hedemand, redaktør Svend Kragh-Jacobsen, magister Bjørn Rasmussen og direktør Leo Schou) finder, at museet fortsat administrativt bør henhøre under ministeriet for kulturelle anliggender. Disse medlemmer fremhæver, at den nugældende ordning har fungeret tilfredsstillende, og anser det for væsentligt, at museets ledelse i videst muligt omfang bevarer sin selvstændighed, hvilket de finder bedst sikres ved den administrative henlæggelse under ministeriet.

Den 17. februar 1970

Statens Filmcentral

Filmcentralen vil gerne løftes ud af filmfonden og gives selvstændighed under undervisningsministeriet.

I besvarelse af ministeriets skrivelse af 26. november 1969, 2. kt. j. nr. 400-1-69, hvori man anmoder Statens Filmcentral om at fremkomme med eventuelle bemærkninger og forslag til ændringer i den gældende lov om film og biografer, skal jeg hermed udtale følgende:

Som det vil være ministeriet bekendt fra Statens Filmcentrals statistikker, har der i årene siden vedtagelsen af den nugældende lov om film og biografer af 21. maj 1964 manifesteret sig en procentvis forskydning i Statens Filmcentrals kraftigt voksende filmudlån, således at en stadig større del af filmforbruget finder sted i forbindelse med forskellige former for undervisning. Denne omstændighed, der blandt andet har forbindelse med den stigende aktivitet inden for den nye fritidslovs rammer, har bidraget til at understrege uover-